

Sygn. akt VI GC 172/17/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: sekretarz sądowy Monika Kucharczyk

po rozpoznaniu w dniu 5 lutego 2019 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa:

J. O.

przeciwko:

(...)w W.

o zapłatę

1) zasądza od pozwanego (...)w W. na rzecz powoda J. O. kwotę 6 715,80 zł (sześć tysięcy siedemset piętnaście złotych osiemdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 5 listopada 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2 830,80 zł (dwa tysiące osiemset trzydzieści złotych osiemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt VI GC 172/17/3

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22 grudnia 2016 roku powód J. O. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. kwoty 6 715,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 listopada 2013 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że wskutek zdarzenia z dnia 15 sierpnia 2013 r., uległ uszkodzeniu samochodowi marki M. o nr rej. (...) stanowiący własność W. M.. Ubezpieczycielem od odpowiedzialności cywilnej sprawcy kolizji drogowej była pozwana. Na podstawie umowy cesji z dnia 2 listopada 2017 r. powód nabył od poszkodowanego wierzycelność w zakresie szkody z 15 sierpnia 2013 r. W związku z uszkodzeniem pojazdu poszkodowany wynajmował od powoda pojazd zastępczy za dobową stawkę wynoszącą 130 zł netto. Pojazd był wynajmowany przez okres 42 dni. Łączny koszt najmu pojazdu zastępczego wyniósł 6 715,80 zł brutto. Pozwana Towarzystwo (...) S.A. w W. po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego odmówiła wypłaty należnego odszkodowania.

W dniu 22 grudnia 2016 roku Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy wydał w sprawie VI GNC 3485/16 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Sprzeciwem od nakazu zapłaty strona pozwana zaskarżyła nakaz w całości, wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie od strony powodowej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwana podniosła, że nie posiada legitymacji procesowej biernej w niniejszej sprawie wskazując, że jako nominowany korespondent zagraniczny ubezpieczyciela przeprowadziła postępowanie likwidacyjne oraz, że informowała poszkodowanego o możliwości dochodzenia roszczenia na drodze sądowej wobec (...). Ponadto pozwana zakwestionowała okres najmu pojazdu zastępczego stwierdzając, że uzasadniony okres najmu wynosił nie więcej niż 10 dni. Zdaniem pozwanej również zasadność wynajmu pojazdu zastępczego nie została należycie udokumentowana.

Powódka pismem procesowym z dnia 12 maja 2017 r. wniosła o zawiadomienie (...) o toczącym się procesie oraz o wezwaniu go do wzięcia udziału w postępowaniu.

Sąd postanowieniem z dnia 24 maja 2017 r. wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego (...) (...) w W..

J. O. wyrazili zgodę na wstąpienie w charakterze pozwanego (...)w W. w miejsce Towarzystwa (...) S.A. w W..

Towarzystwo (...) S.A. w W. wyraziła zgodę na wstąpienie w charakterze pozwanego(...) w W. w jej miejsce, wskazując równocześnie że podtrzymuje wniosek o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu.

(...)w W. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od strony powodowej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwany podniósł, że uwzględniając technologiczny czas naprawy okres najmu nie powinien przekroczyć 7 dni. Zdaniem pozwanego ustalony przez powoda koszt najmu pojazdu zastępczego nie były ekonomicznie uzasadniane.

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

Dnia 15 sierpnia 2013 r., uległ uszkodzeniu samochodu marki M. o nr rej. (...) stanowiący własność W. M.. Ubezpieczycielem od odpowiedzialności cywilnej sprawcy kolizji drogowej była (...)insurance” w K..

Dowód: karta zdarzenia drogowego (k. 44), pisma o z 17.09.2013 r. (k. 45) pismo z 2 sierpnia 2013 r. (k. 46).

Powód zawarł z poszkodowanym dnia 15 sierpnia 2013 r. umowę najmu pojazdu zastępczego marki P. (...). Długość najmu została ustalona na kwotę 130 zł netto. Pojazd wynajmowano w okresie od dnia 15 sierpnia 2013 r. do 2 października 2013 r. Powód dnia 4 października 2013 r. wystawił na rzecz poszkodowanego fakturę VAT opiewającą na kwotę 6 715,80 zł tytułem wynajmu pojazdu zastępczego przez okres 42 dni.

Dowód: faktury VAT (k. 12, 22), umowa najmu (k. 13), informacja o najmie pojazdu (k. 14).

W dniu 15 grudnia 2013 r. poszkodowany i powód zawarli umowę cesji wierzytelności zgodnie, z którą cedent przejął na cesjonariusza swoją wierzytelność z tytułu szkody z dnia 15 sierpnia 2013 r.

Dowód: umowy cesji wierzytelności (k. 10-11).

Towarzystwa (...) S.A. w W. jako nominowany korespondent zagraniczny ubezpieczyciela przeprowadził postępowanie likwidacyjne.

Dowód: maile (k. 14-18), wezwania do zapłaty (k. 19, 21), pismo z 12.12.2013 r. (k. 20, 42), pismo z 12.12.2016 r. (k. 43), informacja o wysokości szkody wraz z kalkulacją (k. 75-80), potwierdzenie nadania (k. 81-82).

Uzasadniony czas najmu samochodu marki M. o nr rej. (...) wynosił 42 dni. Zastosowana przez powoda dobowa stawka najmu pojazdu kasy B w kwocie 130 zł netto mieściła się w granicach stawek stosowanych przed przez podmioty zajmujące się wynajmem pojazdów zastępczych.

Dowód: pisemna opinia biegłego sądowego (k. 119-124), ustna opinia biegłego sądowego (k. 149-150).

Poczynione w sprawie ustalenia faktyczne oparto o dokumenty, które pod względem treści i formy nie budziły wątpliwości.

Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd uwzględnił treść pisemnej i ustnej opinii biegłego sądowego M. G. uznając, iż wnioski opinii pozostawały rzetelne, logiczne i odpowiadały na przedstawione biegłemu zagadnienia.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wytoczone w niniejszej sprawie zasługiwało na uwzględnienie co do wezwanego do procesu pozwanego (...) (...) w W..

Legitymacja procesowa bierna pozwanego nie jest kwestionowana. Zatem jedynie dla uporządkowania toku wyводу wskazać należy, że zgodnie z art. 122 ust. 1 pkt 3 i art. 123 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 2060), przedmiotem działalności (...) jest m.in. organizowanie likwidacji szkód lub bezpośrednia likwidacja szkód spowodowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez posiadaczy pojazdów mechanicznych zarejestrowanych za granicą posiadających ważne dokumenty ubezpieczeniowe wystawione przez zagraniczne biura narodowe. Biuro odpowiada za szkody będące następstwem wypadków, które miały miejsce na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i powstały w związku z ruchem pojazdów mechanicznych, zarejestrowanych w państwach, których biura narodowe są sygnatariuszami Porozumienia Wielostronnego lub powstały w związku z ruchem pojazdów mechanicznych, zarejestrowanych w państwach, których biura narodowe podpisały z Biurem umowy o wzajemnym uznawaniu dokumentów ubezpieczeniowych i zaspokajaniu roszczeń, pod warunkiem istnienia ważnej Zielonej Karty wystawionej przez zagraniczne biuro narodowe.

Stosownie do dyspozycji art. 127 ustawy, likwidacja szkód w przypadkach, o których mowa w art. 123, następuje na zasadach określonych w art. 14 ust. 1-3 oraz przepisach rozdziału 2, chyba że umowa międzynarodowa, której stroną jest Rzeczpospolita Polska stanowi inaczej. W konsekwencji, pozwany na podstawie art. 34 ust. 1 i art. 35 w zw. z art. 127 ustawy jest legitymowany biernie w procesie o naprawienie szkody majątkowej wyrządzonej w związku z ruchem pojazdu zarejestrowanego za granicą.

W niniejszym postępowaniu zastosowanie znajdują przepisy odpowiedzialności deliktowej z art. 415 k.c., do której przesłankę należą zdarzenie, z którym system prawny wiąże odpowiedzialność na określonej zasadzie, oraz szkoda i związek przyczynowy między owym zdarzeniem a szkodą. Przy ustalaniu odpowiedzialności z tytułu czynów niedozwolonych znajdują zastosowanie przepisy ogólne dotyczące związku przyczynowego, szkody i sposobów jej naprawienia (art. 361-363 k.c.).

Zgodnie z art. 436 § 2 k.c. w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody wymienione osoby mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych.

Podnieść należy, że w myśl obowiązujących przepisów kodeksu cywilnego wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania (art. 509 § 1 k.c.). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509 § 2 k.c.). Celem i skutkiem przelewu wierzytelności jest przejście na nabywcę ogółu uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki go wiązał z dłużnikiem. W takim wypadku stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, a zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela. W razie podjęcia kroków celem

wyegzekwowania należności, warunkiem otrzymania należności przez nabywcę wierzytelności jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi.

W ocenie Sądu powód w należyty sposób wykazał, iż skutecznie nabył przedmiotową wierzytelność od poszkodowanego. W cesji wierzytelność poszkodowanego została prawidłowo skonkretyzowana, tak że nie ma wątpliwości o odszkodowanie z jakiego tytułu zostaje przeniesione.

Zgodnie z art. 822 §1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem, których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Przy tym §4 cytowanego przepisu przewiduje, że uprawniony do odszkodowania może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

Z art. 361 § 1 i 2 k.c. wynika zasada pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego. Zobowiązany do naprawienia szkody ponosi więc odpowiedzialność za wszystkie normalne następstwa zdarzenia, pozostające z tym zdarzeniem w adekwatnym związku przyczynowym. Niewątpliwie normalnym następstwem w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. jest niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego, w sytuacji jego uszkodzenia lub zniszczenia. Jeżeli więc poszkodowany poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne, na wynajem pojazdu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2013.392 ze zm.), umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje odpowiedzialność cywilną podmiotu objętego obowiązkiem ubezpieczenia za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym oraz wynikłe z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, o ile nie sprzeciwia się to ustawie lub właściwości (naturze) danego rodzaju stosunków.

Na podstawie art. 34 ust. 1 powołanej ustawy można ustalić, że z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Podobnie jak w przypadku wszystkich rodzajów ubezpieczeń OC, zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń za powstałą szkodę jest uzależniony od zakresu odpowiedzialności ubezpieczonego - posiadacza lub kierującego pojazdem. Zakład ubezpieczeń zamiast niego naprawia wyrządzone szkody. Odszkodowanie ubezpieczeniowe ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem. Jego wysokość (o ile nie przekracza kwoty sumy gwarancyjnej) winna odpowiadać wysokości odszkodowania należnego od ubezpieczonego na podstawie ogólnych zasad odpowiedzialności, zgodnie z zasadą pełnego odszkodowania. Poszkodowany jest uprawniony do odszkodowania w pełni pokrywającego szkodę wyrządzoną ruchem pojazdu mechanicznego. Obejmuje ono zarówno straty, jak i korzyści, które poszkodowany mógłby osiągnąć, gdyby nie wyrządzono mu szkody. Nie ma również znaczenia, czy jest to wywołana wypadkiem pojazdu mechanicznego szkoda na osobie (uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia lub śmierć) czy też szkoda na mieniu (utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia).

Powołany w sprawie biegły sądowy M. G. w stwierdził, że uzasadniony czas najmu samochodu marki M. o nr rej. (...) wynosił 42 dni. Zdaniem biegłego zastosowana przez powoda dobową stawką najmu pojazdu klasy B w kwocie 130 zł netto mieściła się w granicach stawek stosowanych przed przez podmioty zajmujące się wynajmem pojazdów zastępczych.

Sąd uznał, że w całości przychyła się do stanowiska biegłego. Zdaniem Sądu uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego wynosił 42 dni natomiast uzasadniona dobową stawką najmu wynosiła 130 zł netto. Z dokumentacji jaką dołączyły strony do akt, pomimo nie dołączenia akt szkodowych wynika podstawa do ustalenia, że odbywały się dodatkowe oględziny oraz jak stwierdził biegły, że ubezpieczalnia zaakceptowała wszystkie dodatkowe elementy.

Zatem najem w tym czasie był uzasadniony i logicznym jest że trzeba było ponownie zamawiać dodatkowe części. To powodowało przedłużenie okresu naprawy a tym samym również okresu najmu.

Zatem biorąc pod uwagę wyżej poczynione rozważania, Sąd uznał dochodzone przez powoda roszczenie za zasadne w związku z tym w punkcie 1 wyroku zasądzono od pozwanej na rzecz powoda kwotę 6 715,80 zł.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz. U. 2018.473). Zgodnie z art. 14 ww ustawy, Zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. W przypadku gdyby wyjaśnienie w terminie, o którym mowa w ust. 1, okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego. W terminie, o którym mowa w ust. 1, zakład ubezpieczeń zawiadamia na piśmie uprawnionego o przyczynach niemożności zaspokojenia jego roszczeń w całości lub w części, jak również o przypuszczalnym terminie zajęcia ostatecznego stanowiska względem roszczeń uprawnionego, a także wypłaca bezsporną część odszkodowania. Powód domagał się ustawowy odsetek od dnia 5 listopada 2013 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i ustawowy odsetek za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty a powyższe żądania pozostawały uzasadnione w świetle powołanych przepisów.

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie 2 wyroku na podstawie art. 98 i 99 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na łączną kwotę kosztów postępowania strony powodowej złożyły się kwoty: 336 złotych tytułem opłaty od pozwu, 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa 677,80 zł tytułem kosztów sporządzenia opinii przez biegłego sądowego oraz 1 800 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona zgodnie z § 2 pkt. 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804 ze zm.) co daje łączną kwotę 2 830,80 zł.

SSR Jolanta Brzęk